

"Có một thi u pho kia có ng i ch ng hi n lành, ít nói; tính tình đ n s , đ dãi, không bon chen cũng không ganh đua v i ai. Bà thì ng c l i, lanh l i, tính toán và có nhi u cao v ng, vì th bà luôn chê ch ng là t m th ng, ch m ch p không bi t lãnh đ o gia đình, và phàn nàn r ng vì ch ng không bi t ganh đua v i đ i nên gia đình b thua thi t. Khi bà v này than phi n ch ng v i b n bè, m y ng i b n nói: "Ch không bi t có ch ng hi n là có ph c sao, ng i ta nói: Có ông ch ng hi n nh ông tiên nh nh ! Ch s ng quá mà còn than n a!" Bà v này nghe v y thì gi n nên nói: "M y ch thích ông tiên h , tôi cho m y ch đó." M t năm sau, ng i ch ng b t ng b ung th và qua đ i. Khi ch ng ch t r i, ng i v nghĩ l i m i th y ch ng mình th t là m t ng i đáng yêu, đáng quý. Bà ân h n đã không bi t n Chúa ban cho mình m t ng i ch ng hi n lành, th ng yêu; nh t là bà ân h n đã không bi t quý ch ng khi ông còn s ng. T đó, m i khi nghe ai than phi n v ng i ch ng, ng i v c a mình, thi u pho này th ng nói: "M y ông bà đ ng than phi n nhau n a, còn đ c s ng bên nhau là quý r i, đ ng nh tôi, m t r i m i bi t quý."

Tâm lý chung c̣a con ng̣ười i chúng ta là, chú ý vào nḥng địu u mình không có hay không v̄a ý đ̣o than phīn n̄h n̄ là nghĩ đ̣on nḥng địu u t̄t mình có và dâng l̄i c̣m t̄ Thiên Chúa. N̄u đ̄ ý nḥng câu chuȳn ng̣ười i chung quanh trao đ̄i v̄i nhau, chúng ta th̄y h̄u nh̄ lúc nào ng̣ười i ta cũng than và ai cũng có chuȳn đ̄o than. Nḥng ng̣ười i Vīt Nam ch̄ gīy t̄ đi M̄ thì than ch̄ lâu quá, không làm ăn, h̄c hành gì đ̄o c̄. Ng̣ười i qua đ̄on M̄ r̄i thì than đ̄ đây l̄n quá, đ̄i s̄ng ph̄c t̄p quá không h̄i nh̄p đ̄o c̄. Các c̄ ở bên nhà thì than nh̄ con nh̄ cháu; khi đ̄o c̄ đoàn t̄ v̄i con cháu r̄i thì than nh̄ quê h̄ng x̄ s̄, b̄n bè.

Ngô có việc không có việc làm thì than túng thiêu, không đủ tiền để sống; người có việc làm thì than là phải đi cày cấy sáng đêm tối, vất vả quá. Người đi thuê thì than mỗi tháng trả tiền thuê nhà nhiều vất vả tiền qua cửa sổ, phí uổng quá. Người có nhà rồi thì than trả tiền hàng tháng nặng quá, lại còn tiền kém bao nhiêu thứ khác, đi thuê khỏe hơn.

Khi con còn nhỏ thì cha mẹ than vọt vọt, bố buồn quá, mẹ đi đâu làm gì cũng không được. Con lớn thì than con cái bây giờ nói không nghe, bướng bỉnh làm mình nhức đầu, mất trí, nuôi con nhỏ khổ hơn. Con成家 lập gia đình thì lo lắng, thúc giục; con có gia đình thì than nhà

vợ ông vợ, cô dâu. Con lập gia đình mà chưa có con thì than buồn, không có cháu để mừng b; khi con đem cháu đến gặp thì nói gì cháu mới thì gì, mới mới không làm được gì cả. Người không có bà con gặp thì than buồn bã vợ ông vợ; người có bà con nhiều thì than buồn r, phiền phức, tốn kém quá, v.v... Có người hỏi mẹ mình là than chưa không biết nói chuyện gì khác. Có một bà n, mẹ tôi hỏi ai hỏi: “Chưa khỏe không?” là bà than đau chân này nhức chân kia, nhng so ra bà khỏe mạnh hơn nhiều người khác, khỏe hơn cả người đang hỏi thăm bà.

Có người đã nói, “Nếu ta không có điều ta quý thì hãy quý điều ta có.” Đó là người sống với tinh thần lạc quan. Nhng hơn thế nữa, chúng ta phải sống với tinh thần biết ơn.

Trước hết, chúng ta cần biết ơn Đức Chúa Trời, Đấng ban cho chúng ta sống sống và đã tạo dựng nên một thế giới tốt đẹp cho chúng ta vui hưởng. Sau nữa, chúng ta biết ơn các bậc sinh thành đã dày công nuôi dưỡng chúng ta nên người. Thánh Kinh dạy: “Hãy vui mừng mãi mãi, đừng nguy không thôi, tạ ơn Chúa trong mọi cảnh ngộ, vì ý muốn của Chúa đối với anh em là nhv.” Thế thì ra, nếu nhìn xuống một chút, nhìn nhng người kém may mắn hơn mình chúng ta sống thấy mình có rất nhiều điều để cảm tạ Chúa. Đối với sống đây máy móc, buồn r và nhiều thách thức thì, khi nào ta lúc nào cũng phải lo lắng, tinh thần căng thẳng. Nhng, phải nhận rằng đây chúng ta được tạo do, có nhiều cơ hội để học hỏi, tiến thân; nhà của tiến nghi, vật chất đầy đủ. Dù trong hoàn cảnh nào, chúng ta cũng sung sống hơn bao nhiêu người sống nhng vùng đất khác trên thế giới, ở đây chúng ta có để cảm ăn áo mặc; đau ốm có thuốc men, bác sĩ. Nhng điều tốt yếu khác cho đối sống ta cũng không thiếu. Nhng nhu cầu cần biết đó hạnh triu người trên thế giới mong muốn mà không có. S dĩ chúng ta vật vật là vì ham muốn nhiều, mà quá nhiều; chúng ta buồn khi than van vì không mừng lòng với nhng gì mình có và không biết ơn Chúa và nhng điều Chúa ban cho chúng ta.

Cùng một hoàn cảnh, cùng một việc nhng nếu sống với lòng biết ơn Chúa, chúng ta sẽ có cái nhìn khác. Có đôi vợ chồng trẻ kia, khi người vợ sinh đứa con đầu lòng thì chồng buồn một việc làm. Hai vợ chồng vì thế phải sống trong thất vọng, phải tính toán cần thận mới khi chi dùng tiền bạc, nhng cơ hai đứa cảm tạ Chúa vì nh một việc, người chồng có thể nhờ nhà giúp đỡ chăm sóc con. Vì không bậc bậc với chính mình, không mắc cảm với buồn b, người chồng vui vẻ nhờ nhà chăm sóc vợ con. Nh đó hai vợ chồng có nhng ngày tháng thật êm ấm hạnh phúc. Khi đứa con vừa được hai tháng thì người chồng tìm được việc làm mới và hai vợ chồng cảm tạ Chúa đã cho một việc thật đúng lúc. Nếu người chồng trở mắc cảm và buồn r vì một việc làm, và ngao ngán vì phải nhờ nhà giúp đỡ giúp con thì thì gian hai tháng đó gia đình anh chắc hẳn là đứa con và vợ chồng có lo chán ngán nhau.

Đối với sống thật quý và ng, vì thế chúng ta cần sống với nhau trong tinh thần cảm tạ Chúa và bày tỏ lòng biết ơn Chúa qua hành động cảm tạ, với Chúa và với người chung quanh, khi

những người đó còn ở bên cạnh chúng ta. Mỗi buổi sáng khi thức dậy, đừng quên nghĩ đến trách nhiệm và những công việc đang chờ đợi mà bạn cần, cau có với nhau, những hãy cảm tạ Chúa cho mình có sức khỏe và đức Chúa ban cho thêm một ngày mới trong cuộc đời. Chúng ta nên bắt đầu một ngày với lòng cảm tạ Chúa như một tác giả trong Kinh Thánh đã viết: “Như lòng nhân từ của Chúa, chúng tôi không bỏ đi vọng, vì lòng thương xót của Ngài là vô tận. Mỗi buổi sáng Chúa thương một cách mới và lòng thành tín vô hạn của Ngài” (Ca Thán 3:22-23, BDY).

Có lẽ quý vị đang buồn chán, bối rối vì hoàn cảnh hiện tại, vì phải sống bên người lạ, những người có tính tình quá khác với mình, lúc nào cũng bắt đầu nghĩ kiêu, bắt hòa với nhau. Bây giờ thay vì buồn bối than van, chúng ta hãy cảm tạ Chúa cho mình có đôi bạn chung không lo cô đơn. Hãy nghĩ, người lạ/người lạ chung đó là ân lành Chúa ban, hãy nghĩ đến những người sống một mình và cảm tạ Chúa là vì chung mình có nhau. Khi chúng ta cảm tạ Chúa với người thân yêu và yêu thương, quý mến, chia sẻ chung nhau, chúng ta sẽ thấy đời sống vui tươi, như những bông hoa. Có bà vợ kia than là bà chồng chung là rầy và sai sai hoai, nhưng khi bà bắt đầu cảm tạ Chúa với chồng, bà có cái nhìn khác. Bà thấy rằng người chung quan tâm, khó tính hay là rầy mà bà đã được người quy thuận như thiêu không ngoan, đã hao tốn thì giờ, tiền bạc.

Hai ý nghĩ sau đây sẽ giúp chúng ta bắt đầu phiến và thấy đời sống vui vẻ như những:

1. Trên đời này không người nào toàn hảo mà cũng không người nào hoàn toàn xấu. Dù người thân của ta là ai đó, cũng có điểm đáng thương, đáng quý.
2. Hãy nghĩ nếu người đó ra đi vĩnh viễn, nếu ta mất người đó thì cuộc đời ta sẽ thế nào.

Bí quyết để có một đời sống hạnh phúc không phải là có tất cả những gì mình muốn nhưng là sống với tinh thần biết ơn Chúa và trân quý những điều Chúa ban, quý những người Chúa đem đến trong cuộc đời mình. Tác giả Thánh Vịnh 103 viết: “Hỡi ta hỡi, hãy ngợi ca Thiên Chúa, đừng quên các việc Ngài làm cho ta!” Hãy cảm tạ Chúa ban cho chúng ta những người thân thương trong cuộc đời và hãy làm một điều gì để bày tỏ lòng biết ơn Chúa và nói lên lòng trân quý của ta với người đó hôm nay.

Mục sư Billy Graham, với Mục sư 86 tuổi, đi giảng khắp thế giới trong suốt hơn 50 năm qua, đã nói: “Không đi đâu khi ta trở thành cay đắng, ích kỷ và bắt đầu nhanh cho bóng lòng vô ơn,

và cũng không đi u gì khi Ơn ta tha ơn và vui mừng trong Ơn của Chúa cho biết
mặt tâm lòng chân thành biết Ơn Ngài.

Kết thúc bài tâm tình hôm nay, tôi xin gửi đến quý vị bài thơ sau đây:

Thà tôi được một bông hồng nhỏ trong vườn biết hôm nay hơn là hàng trăm bông hoa đẹp của
hàng hoa trong ngày tôi già cỗi đi.

Thà tôi được nghe một bài hát ngọt ngào hôm nay hơn là hàng bài đi u văn ca ngai tôi khi trái tim
tôi đã ngừng đập.

Tôi chỉ mong được nhìn thấy nụ cười yêu thương của người chung quanh hôm nay hơn là
hàng giòng lệ tuôn tràn khi tôi đã nằm trong quan tài.

Xin hãy cho tôi hàng bông hoa đẹp của biết hôm nay, hoa màu gì cũng được, hơn là một
xe đầy hoa khi tôi đã nằm xuống.

Cầu xin Chúa giúp chúng ta sống mỗi ngày trong tinh thần biết Ơn Chúa và trân quý nhau.

Nhưng gì tốt đẹp có thể làm cho nhau, chúng ta hãy làm hôm nay, vì ngày mai có thể sẽ quá
trễ. Người hạnh phúc là người biết Ơn Chúa và người biết Ơn Chúa là người hạnh phúc nhất trên
đất.

Cầu xin Đức Chúa Trời chan hòa Ơn lành và hạnh phúc trên quý vị và mọi người trong gia đình.

Minh Nguyên

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành